

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Apatnapu - Bilang Dalawampu't-Pito

Ezekiel Bilang Walo

Jeff Pippenger

2026-08-17

May “labintatlong” pagtukoy sa mga petsa sa aklat ni Ezekiel; anim ang tumutukoy sa Jerusalem, anim ang tumutukoy sa Ehipto, at isa sa Tiro. Ang lahat ng mga pagtukoy ay nakalugar sa loob ng konteksto ng paghihimagsik, na sinasagisag ng bilang na “labintatlo.” Noong taóng sumunod pagkamatay ng asawa ni Ezekiel dahil sa isang atake sa utak, na nagmarka sa pasimula ng ikatlong pagkubkob, iniutos kay Ezekiel na magsalita laban sa Ehipto, na ipinahahayag na ito ay magiging tiwangwang sa loob ng apatnapung taon.

At gagawin Kong tiwangwang ang lupain ng Egipto sa gitna ng mga lupaing tiwangwang, at ang kaniyang mga lunsod sa gitna ng mga lunsod na wasak ay magiging tiwangwang sa loob ng apatnapung taon: at pangangalatin Ko ang mga Egipcio sa gitna ng mga bansa, at pangangalatin Ko sila sa iba’t ibang lupain. Gayunman, ganito ang sabi ng Panginoong Dios; Sa katapusan ng apatnapung taon ay titipunin Ko ang mga Egipcio mula sa mga bayan na pinangalatan sa kanila: At aking ibabalik ang pagkabihag ng Egipto, at pangyayarihin Kong sila’y manumbalik sa lupain ng Pathros, sa lupain ng kanilang tahanan; at sila’y magiging doo’y isang mababang kaharian. Ezekiel 29:12–14.

Nagsimula ang pagkubkob noong 588 BC, at makalipas ang isang taon, noong 587 BC, si Ezekiel ay inutusang magsalita. Sa talatang “labimpito,” ipinakikilala ng 571 BC na ang Egipto ay ibibigay sa Babilonia bilang kabayaran sa mga paglilingkod na nagawa. Iminumungkahi ng mga kronologong biblikal ang 567 BC hanggang 527 BC bilang panahong apatnapung taon na tinutukoy sa mga talata, at mula sa unang pahayag ng paghatol na ipinahayag noong 587 BC hanggang sa pahayag ng talatang labimpito noong 571 BC na ibinigay ng Panginoon ang Egipto sa kamay ni Nebuchadnezzar, masusumpungan natin ang isang panahong “labimpitong taon.”

Ang hukbo ni Nebucadnezar ay nagsagawa ng isang mahaba at mahirap na pakikipagdigma laban sa Tiro (ang pagkubkob ay tumagal nang humigit-kumulang 13 taon, tinatayang 586–573 BC). Ang mga kawal ay nagpagal nang labis (bawat ulo ay nakalbo at bawat balikat ay nagasgas sa pagbubuhat ng mga pasan), gayunma’y wala silang tinanggap na anumang makabuluhang kabayaran o samsam mula sa Tiro mismo. Dahil sa walang kapakinabangang pagpapagal na ito, ipinasiya ng Diyos na ibigay ang Egipto kay Nebucadnezar bilang kabayaran (“pasahod”) sa gawaing isinakatuparan ng kaniyang hukbo laban sa Tiro.

At manatili kayo sa gayunding bahay, na kumakain at umiinom ng mga bagay na ibinibigay nila: sapagkat ang manggagawa ay karapat-dapat sa kaniyang upa. Huwag kayong maglipat-lipat sa bawat bahay. Lucas 10:7.

Dahil dito, sinakop muna ni Nebuchadnezzar ang Tiro at matapos ang pagkubkob na tumagal ng labintatlong taon ay ibinigay sa kaniya ang Egipto. Bago niya sinakop ang Tiro, sinakop niya ang Jerusalem noong 586 BC; pagkatapos, isinagawa niya ang isang pagkubkob na tumagal ng labintatlong taon laban sa Tiro, at pagkaraan ay ang Egipto. Ang Jerusalem ay nasakop noong 586 BC, at ang pagkubkob sa Tiro ay nagsimula noong 586 BC at nagpatuloy hanggang 573 BC. Ang bilang na labintatlo ay iniuugnay sa Estados Unidos.

Ipinabatid sa atin ni Sister White na ang Jerusalem sa aklat ni Ezekiel ay kumakatawan sa iglesiang Laodiceanong Seventh-day Adventist, at si Nebuchadnezzar, ang hari ng hilaga, ay kumakatawan sa kapangyarihang papal sa mga huling araw. Sa historikal na paglalarawan ng kabanata dalawampu't siyam, ang mga magnanakaw ng iyong bayan sa mga huling araw, na kumakatawan sa papal na Roma, ay sumasakop sa tatlong entidad sa kabanata. Una niyang kinukuha ang Jerusalem, pagkatapos ang Tiro, at sa wakas ang Egipto.

Ang paghuhukom ay nagsisimula sa sambahayan ng Diyos, at ang sungay ng Protestantismo sa Estados Unidos ang unang nasasakop bago pa man ang batas ng Linggo. Ang sungay ng tumalikod na Protestantismo sa Estados Unidos ay kinabibilangan ng Laodiceang iglesya ng Seventh-day Adventist na kumakatawan sa “dating” bayang tipan na nilampasan, gaya ng sinaunang Israel noong taong 34 at ng mga Protestante noong 1844. Ang paglampas sa mga dating bayang tipan ng Diyos noong 34 at 1844 ay kapwa inilalarawan sa makasaysayang hula ng dalawang-libot-tatlong-daang-taong hula ng Daniel 8:14. Ang paghuhukom ay nagsisimula sa sambahayan ng Diyos, at ang sungay ng Protestantismo ay hinahatulan bago pa ang sungay ng Republikano.

Sapagkat dumating na ang panahon na ang paghuhukom ay dapat magsimula sa sambahayan ng Diyos: at kung ito'y unang magsimula sa atin, ano kaya ang magiging wakas ng mga hindi sumusunod sa ebanghelyo ng Diyos? 1 Pedro 4:17.

Ang unang pagbanggit sa paghatol sa Egipto ay matatagpuan sa unang talata ng kabanata dalawampu't siyam, at ang huling petsang binanggit na may kaugnayan sa Egipto ni Ezekiel ay nasa talatang “labimpito” ng gayon ding kabanata. Tinutukoy ng kabanata na ang makabagong Roma ay unang dumaraig sa sungay ng Protestantismo at pagkatapos ay sa Tiro, na kumakatawan sa sungay ng Republicanismo na nadaig sa malapit nang dumating na batas ukol sa Linggo. Kapag ang Tiro (ang Estados Unidos) ay nasakop ni Nabucodonosor sa batas ukol sa Linggo, ang Egipto ay ibinibigay rin sa kaniyang mga kamay. Sa puntong iyon, ang nakamamatay na sugat ng kapapahan ay gumagaling. Hindi lamang gumagaling noon ang nakamamatay na sugat ng kapapahan, kundi ipinabatid din sa atin ni Ezekiel na ito ay nangyayari sa panahon ng huling ulan.

Sa araw na yaon ay palalaguin ko ang sungay ng sambahayan ng Israel, at ibibigay ko sa iyo ang pagbubukas ng bibig sa gitna nila; at kanilang malalaman na ako ang Panginoon. Ezekiel 29:21.

Jacob at Israel

Tinukoy ni Isaias na ang Israel ay sisibol, mamumulaklak, at pupunuin ng bunga ang buong lupa. Ang ulan ang nagdudulot ng tatlong hakbang ng pagsibol, pamumulaklak, at pamumunga, at ayon kay Isaias, ang huling ulan ay dumarating kapag ang “malakas na hangin” ay pinatigil. Higit pa rito, tinukoy niya na sa panahon ng pagsibol, pamumulaklak, at pamumunga, ang mga kasalanan ni Jacob ay lilinisin, at ang salitang Hebreo na isinalin bilang “lilinisin” ay nangangahulugang matutubos.

Sa takdang sukat, pagka ito’y sumisibol, iyong pakikitunggaliin ito: kaniyang pinipigil ang kaniyang mabagsik na hangin sa araw ng hanging silanganan. Kaya nga sa pamamagitan nito ay malilinis ang kasamaan ni Jacob; at ito ang buong bunga ng pag-aalis ng kaniyang kasalanan: kapag kaniyang ginawang gaya ng mga batong-apog na pinukpok nang magkadurug-durog ang lahat ng mga bato ng dambana, ang mga kakahuyan at mga larawang inanyuan ay hindi na mananatiling nakatayo. Isaias 27:8, 9.

Kapag ang apat na hangin (“kaniyang mabangis na hangin”) ng alitan ay pinipigil, nagsisimula ang pagtatatak sa isandaan at apatnapu’t apat na libo, at ang marurunong at ang masasama sa Adventismo ay sa kahuli-hulihan ay naghihiwalay, at ang lahat ng ito ay nagaganap sa “araw ng hanging silangan.” Ang panahon ng pagtatatak ay nagsimula sa pamamagitan ng isang pagwiwisik noong 9/11 at nagtatapos ito sa isang ganap na pagbubuhos sa batas ng Linggo, kung kailan ang lupa ay mapupuspos na ng bunga. Ang panahon ng pagtatatak ay isang sumusulong na paglilinis at pagpupurga na kaayon ng Malakias tres. Ngunit sa loob ng labimpitong-taóng yugto na kinakatawanan ng mga petsa ng pasimula at wakas ng Ezekiel beinte nuwebe, ang pananakop sa ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia, na kinakatawanan ng Jerusalem, isang sagisag ng sungay ng Protestantismo—ang iglesia, at ng Tiro, isang sagisag ng sungay o Republikano—ang estado. Kaagad pagkatapos ng pagwawakas ng labingtatlong-taóng pagkubkob sa Tiro, nagaganap ang pananakop sa ikapitong kaharian ng sampung hari na kinakatawanan ng Egipto. Ang tatlong pananakop sa Jerusalem, Tiro, at Egipto ay nagaganap kapag ang “sungay ng sambahayan ng Israel” ay umuusbong, at binibigyan ng isang pagbubukas ng bibig.

Kapwa ang pagkapipi ng saserdoteng si Ezekiel at ng saserdoteng si Zacarias ay nagwawakas sa batas ng Linggo, kapag kapwa nagsasalita ang Estados Unidos at ang asno ni Balaam. Ibinibigay ng Panginoon sa sambahayan ni Israel ang “pagbubuka ng bibig” sa batas ng Linggo. Ang mga kasalanan ni Jacob ay napawi na kung magkagayon at ang kaniyang pangalan ay binabago sa sambahayan ni Israel. Ang mensaheng kanilang ipinahahayag ay inilalarawan ng ikatlong saksi ng makahulagang pagkapipi na kinakatawan ni Daniel, na sa panahong iyon ay ibinibigay sa kaniya ang mensahe ng Daniel kabanata labing-isa, na siya ring pangitain ni Habacuc na saka “nagsasalita at hindi nagsisinungaling.” Sina Ezekiel, Zacarias, at Daniel ay nakaayon sa pagpapahayag ng malakas na sigaw ng ikatlong anghel, gayundin si Jeremias sa kabanata labinlima kung saan ipinangako sa kaniya na siya’y magiging bibig ng Diyos kung siya’y manunumbalik mula sa unang kabiguan.

Bakit walang tigil ang aking kirot, at walang lunas ang aking sugat, na tumatangging gumaling? Magiging lubos ka bang gaya sa akin ng isang sinungaling, at gaya ng mga tubig na pumapalya? Kaya nga ganito ang sabi ng Panginoon, Kung ikaw ay manunumbalik, ay muli

kitang ibabalik, at ikaw ay tatayo sa harap ko: at kung ihihiwalay mo ang mahalaga sa hamak, ikaw ay magiging gaya ng aking bibig: sila ang manumbalik sa iyo; ngunit huwag kang manumbalik sa kanila. Jeremias 15:18, 19.

Inilarawan ni Jesus ang wakas sa pamamagitan ng pasimula, at sa 9/11 ang pagwiwisik ay nagluwal ng mga usbong at ang pananim ni Jacob ay nagsimulang tumubo, at sa huli, kapag ang kasamaan ni Jacob ay nalinis na, ang sambahayan ng Israel ay magsasalita. Ang pag-uusbong noong 9/11 na naisakatuparan ng ulan ay kumakatawan sa isang pag-uusbong sa pagtatapos ng panahon ng pagtatatak, kapag ang “sungay” ng sambahayan ng Israel ay umuusbong, doon mismo kung saan ang mga sungay ng tumalikod na Protestantismo at Republikanoismo ay dinaraig ni Nebukadnezar.

Sa puntong iyon, ang pagkakaiba sa pagitan ng huwad na sungay ng Protestantismo ay inihahambing sa tunay na sungay ng Protestantismo, na inilalarawan sa pamamagitan ng tungkod ni Aaron na namulaklak, bilang pagkakaiba sa iba pang mga tungkod ng mga lipi ng Israel. Ang dalawang petsa sa ikadalawampu't siyam na kabanata ng Ezekiel ay tumutukoy sa kasaysayan ng pagtataas ng watawat ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ang proseso ng pagsibol, pamumukadkad, at pagpuno sa lupa ng bunga ay nagsimula sa pagwiwisik ng huling ulan noong 9/11, kung paanong ang kapanahunang Pentecostal ay nagsimula nang si Cristo ay huminga ng ilang patak sa Kaniyang mga alagad na humantong sa Pentecostes nang maganap ang ganap na pagbubuhos. Ang pagsibol noong 9/11 sa pasimula ng paglilinis kay Jacob (ang mang-aagaw ng pagkapanganay), na siyang panahon ng pagtatatak, ay naglarawan sa pagsibol ng sambahayan ni Israel (ang mananaig) sa batas ukol sa Linggo. Ang pagsibol sa wakas ay nagmamarka ng isang pagkakaiba sa pagitan ng dating bayan ng tipan at ng isang daan at apatnapu't apat na libo, kung paanong ang pagbubuhos ng apoy sa Bundok Carmel ay gumawa ng pagkakaiba sa pagitan ng propetang si Elias at ng mga propeta ni Baal. Ang pagkakaibang ito ay kinakatawan ng isang uri na sa makahulang diwa ay napapahiya dahil sa huwad na mensahe ng kapayapaan at katiwasayan, at ng isa pang uri na sa makahulang diwa ay nagagalak, at sila kailanman ay hindi mapapahiya.

Ang Anim na Petsa ng Ehipto

Tinutukoy ni Ezekiel ang apat pang ibang petsang may kaugnayan sa Ehipto, at dalawa sa mga petsang iyon ay tumutukoy sa ikalabing-isang taon, at ang dalawa pa ay tumutukoy sa ikalabindalawang taon ng pagkabihag.

Ang Pagkubkob ng Ikalabing-isang Taon

At nangyari nang ikalabing-isang taon, nang unang buwan, nang ikapitong araw ng buwan, na ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, aking binali ang bisig ni Faraon na hari ng Egipto; at narito, iyon ay hindi babalutan upang mapagaling, upang lagyan ng panali na magbibigkis doon, upang palakasin ito na makahawak ng tabak. Ezekiel 30:20, 21.

At nangyari, nang ikalabing-isang taon, nang ikatlong buwan, nang unang araw ng buwan, na ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, salitain mo kay Faraon na hari ng Egipto, at sa kaniyang karamihan; Kanino ka maihahalintulad sa iyong kadakilaan? Ezekiel 31:1, 2.

Sa ikalabing-isang taon ng pagkabihag, ang mga bisig ng Ehipto at ni Paraon ay nabali, at ang mga bisig ng Babilonia ay pinalakas sa kabanata tatlumpu. Sa ikalabing-isang taon, sa kabanata tatlumpu't isa, ay ipinakikilala ang pagbagsak ng Ehipto at ang naging epekto nito sa sanlibutan.

Ang Ikalabindalawang Taon at ang Pagbagsak ng Jerusalem

Ang dalawang petsa sa ikalabindalawang taon ay matatagpuan sa Ezekiel tatlumpu't dalawa.

At nangyari, nang ikalabindalawang taon, nang ikalabindalawang buwan, nang unang araw ng buwan, na ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, magtaas ka ng panaghoy para kay Faraon na hari ng Egipto, at sabihin mo sa kaniya, Ikaw ay parang batang leon ng mga bansa, at ikaw ay gaya ng balyena sa mga dagat: at ikaw ay lumabas kasama ng iyong mga ilog, at niligalig mo ang mga tubig sa pamamagitan ng iyong mga paa, at nilabuan mo ang kanilang mga ilog. Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; kaya't ilalatag ko ang aking lambat sa ibabaw mo kasama ng kapisanan ng maraming bayan; at kanilang iaahon ka sa aking lambat. Ezekiel 32:1–3.

At nangyari rin sa ikalabindalawang taon, sa ikalabinlimang araw ng buwan, na ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, managhoy ka dahil sa karamihan ng Egipto, at ihagis mo sila pababa, samakatuwid nga'y siya, at ang mga anak na babae ng bantog na mga bansa, sa pinakamababang bahagi ng lupa, kasama nila na nagsisibaba sa hukay. Ezekiel 32:17, 18.

Si Faraon at ang Kaniyang Karamihan

Sa kapitulo tatlumpu't isa na paghatol laban sa Egipto, sinasabi ng mga huling talata:

Pinayanig ko ang mga bansa sa ugong ng kaniyang pagkabuwal, nang ibinaba ko siya sa impiyerno na kasama ng mga nagsisibaba sa hukay: at lahat ng mga punungkahoy ng Eden, ang pinili at pinakamainam sa Lebanon, lahat ng umiinom ng tubig, ay maaaliw sa kailaliman ng lupa. Sila rin ay nagsibaba sa impiyerno na kasama niya, sa mga pinatay ng tabak; at yaong mga naging kaniyang bisig, na nagsisitahan sa ilalim ng kaniyang lilim sa gitna ng mga bansang pagano. Kanino ka nga ba maihahalintulad sa kaluwalhatian at sa kadakilaan sa gitna ng mga punungkahoy ng Eden? gayunma'y ibababa ka na kasama ng mga punungkahoy ng Eden sa kailaliman ng lupa: mahihiga ka sa gitna ng mga di tuli, kasama ng mga pinatay ng tabak. Ito si Paraon at ang buo niyang karamihan, sabi ng Panginoong Dios. Ezekiel 31:16–18.

Sa kapahayagan laban sa Egipto sa ikatatlumpu't dalawang kabanata, inuulit at pinalalawak ng mga huling talata ang ikatatlumpu't isang kabanata, at kabilang dito ang isang kahalintulad na pangwakas na pahayag.

Sapagkat pinalaganap ko ang aking kakilabutan sa lupain ng mga buháy; at siya'y ilalagak sa gitna ng mga di-tuli, kasama ng mga pinatay sa pamamagitan ng tabak, sa makatuwid baga'y si Faraon at ang kaniyang buong karamihan, sabi ng Panginoong Dios. Ezekiel 32:32.

Ang Labimpitong Taon ng Kabanata Dalawampu't Siyam

Ang mga petsang nakapaloob sa labimpitong-taóng yugto na kinakatawan sa kabanata dalawampu't siyam ay tumutukoy sa pananakop ni Nebuchadnezzar sa Ehipto, at sa isang apatnapung-taóng panahon ng pagkatiwangwang ng Ehipto. Ang apatnapu ay kumakatawan sa ilang, na sumasagisag sa sanlibong taon na ang lupa ay tiwangwang.

Aking minasdan ang lupa, at, narito, ito ay walang anyo at walang laman; at ang mga langit, at wala silang liwanag. Aking minasdan ang mga bundok, at, narito, sila'y nanganginginig, at ang lahat ng mga burol ay nayayanig. Aking minasdan, at, narito, walang tao, at ang lahat ng mga ibon sa himpapawid ay nagsilipad palayo. Aking minasdan, at, narito, ang mabungang lupain ay naging ilang, at ang lahat ng mga lunsod niyaon ay nabagsak sa harapan ng Panginoon, at sa pamamagitan ng Kaniyang mabangis na galit. Sapagka't ganito ang sinabi ng Panginoon, Ang buong lupain ay magiging wasak; gayon ma'y hindi Ko gagawin ang ganap na pagwawakas. Jeremias 4:23–27.

Sa katapusan ng apatnapung taon ng pagkawasak ng Egipto sa Ezekiel 29, inihaharap ang pangwakas na pagkabuhay na mag-uli ng masasama at ang kanilang sukdulang pagkapuksa.

Takot, at ang hukay, at ang silo, ay sumasa iyo, O nananahan sa lupa. At mangyayari, na siyang tumatakas sa hugong ng takot ay mahuhulog sa hukay; at siyang umaahon mula sa gitna ng hukay ay mahuhuli sa silo: sapagkat ang mga dungawan mula sa kaitaasan ay bukas, at ang mga pundasyon ng lupa ay nayayanig. Ang lupa ay lubusang nabiyak, ang lupa ay ganap na nagiba, ang lupa ay lubhang nayayanig. Ang lupa ay uulong na gaya ng isang lasing, at matitinag na gaya ng isang kubol; at ang pagsalansang niyaon ay magiging mabigat sa ibabaw nito; at ito ay mabubuwal, at hindi na muling babangon. At mangyayari sa araw na yaon, na parurusahan ng Panginoon ang hukbo ng mga nasa kaitaasan sa kaitaasan, at ang mga hari sa lupa sa ibabaw ng lupa. At sila'y titipuning magkakasama, kung paanong ang mga bilanggo ay tinitipon sa hukay, at ikukulong sa bilangguan, at pagkaraan ng maraming araw ay dadalawin sila. Isaias 24:17–22.

Ang mensahe ni Ezekiel na pinag-uugnay ng anim na petsang kaugnay ng Ehipto ay nagpapakilala sa ganap na pagkapuksa ng makalupang kapangyarihan ng dragon, na nagsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo at nagpapatuloy hanggang sa huling paglipol sa masasamang taga-Ehipto sa katapusan ng milenyo.

Sa patotoong makahula, ang halimaw at ang bulaang propeta ay darating sa kanilang wakas sa lawa ng apoy, na kumakatawan sa Ikalawang Pagparito ni Cristo, ngunit ang pagkapuksa ng kapangyarihan ng dragon sa lawa ng apoy ay sa katapusan ng milenyo.

At nahuli ang halimaw, at kasama niya ang bulaang propeta na gumawa ng mga himala sa harap niya, na sa pamamagitan ng mga yaon ay dinaya niya ang mga tumanggap ng tatak ng

halimaw at ang mga sumamba sa kaniyang larawan. Ang dalawang ito ay kapuwa inihagis nang buhay sa dagat-dagatang apoy na nagniningas sa asupre. At ang nalabi ay pinatay sa pamamagitan ng tabak niyaong nakasakay sa kabayo, na ang tabak ay lumalabas mula sa kaniyang bibig; at ang lahat ng mga ibon ay nabusog sa kanilang laman. Apocalipsis 19:20, 21.

Ang hayop at ang bulaang propeta ay nagwawakas ayon sa hula sa ikalawang pagbabalik ni Cristo, ngunit ang dragon ay sumasapit sa kaniyang kapalaran makalipas ang isang libong taon, sa ikatlong pagbabalik ni Cristo.

At nakita ko ang isang anghel na bumababa mula sa langit, na may hawak na susi ng kalaliman at isang malaking tanikala sa kaniyang kamay. At sinunggaban niya ang dragon, ang matandang ahas, na siyang Diablo, at Satanas, at iginapos niya ito sa loob ng isang libong taon, At inihagis niya ito sa kalaliman, at siya'y ikinulong, at nilagyan ng tatak sa ibabaw niyaon, upang huwag na niyang dayain ang mga bansa hanggang sa matupad ang isang libong taon: at pagkatapos nito ay kinakailangang pakawalan siya sa maikling panahon. Apocalipsis 20:1–3.

Ang Ikalabing-isa at Ikalabindalawang mga Taon

Ang labimpitong-taóng yugto na inilahad sa dalawang petsa ng Ezekiel 29 ay nagsimula sa ikasampung taon ng pagkabihag at nagtapos sa ikadalawampu't pitong taon. Ang mga mensahe ng kabanata 30 at 31 ay inilahad sa ikalabing-isang taon, at ang dalawang petsang inilahad sa kabanata 32 ay ibinigay sa ikalabing-dalawang taon ng pagkabihag. Ang labimpitong-taóng yugto na nagsimula sa ikasampung taon, humigit-kumulang sa pasimula ng pagkubkob sa Jerusalem, ay sinundan ng dalawang mensaheng Ehipsiyo ng ikalabing-isang taon na inilahad sa mga kabanata 30 at 31. Magkasama, ang dalawang mensahe ng ikalabing-isang taon ay kumakatawan sa isang mensahe na nauuna pa lamang sa batas ng Linggo. Ang dalawa pang mensaheng Ehipsiyo ng ikalabing-dalawang taon ay naganap sa panahon ng o di-kalaunan pagkatapos ng pagkawasak ng Jerusalem noong 586/585 BC.

Ang pabalita ng pagdating ni Cristo ay ipinahahayag bilang bahagi ng pabalita ng Sigaw sa Hatinggabi na nagiging pabalita ng malakas na sigaw sa batas ng Linggo. Dalawang pabalita ng Ehipto ang ipinahahayag bago ang batas ng Linggo at dalawang pabalita ng Ehipto ang ipinahahayag sa, o kaagad pagkatapos ng, batas ng Linggo. Ang pagdodoble ng mga pabalitang ibinigay sa loob ng iisang taon, sa panahon ng pagkubkob na nagtatapos sa pagkawasak ng Jerusalem, at ang dalawa pang pabalita sa batas ng Linggo, ay sumasagisag sa pabalita ng ikalawang anghel, kung saan laging may pagdodoble.

Ang ikalawang mensahe ay laging sinusundan ng ikatlong mensahe.

“Sa pamamagitan ng panulat at tinig ay ating ipahahayag ang pahayag, na ipinakikita ang pagkakasunud-sunod ng mga ito, at ang pagkakapit ng mga hula na nagdadala sa atin sa mensahe ng ikatlong anghel. Hindi maaaring magkaroon ng ikatlo kung wala ang una at ikalawa. Ang mga mensaheng ito ay dapat nating ibigay sa sanlibutan sa pamamagitan ng mga lathalain at mga pahayag, na inihahayag sa hanay ng makasaysayang hula ang mga bagay na naganap na at ang mga bagay na mangyayari pa.” Selected Messages, aklat 2, 104, 105.

Sa ikatlong mensahe ay nagsasara ang pintuan ng panahon ng biyaya. Nagsasara ang panahon ng biyaya para sa Estados Unidos sa batas ukol sa araw ng Linggo, at nagsasara ang panahon ng biyaya para sa sanlibutan kapag tumindig si Miguel. Kapuwa ang dalawang nagsarang pintuang ito ay kumakatawan sa ikatlong mensahe na laging pinangungunahan ng ikalawang mensahe na palaging may dalawang bahagi.

Ang pagpapalakas sa ikalawang anghel ay nagaganap kapag ito ay sinamahan ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang dalawang mensaheng ipinahayag laban sa sangkatauhan, gaya ng kinakatawan ng mga pahayag ni Ezekiel laban sa Ehipto sa kabanata tatlumpu at tatlumpu't isa, ay tumutukoy kung kailan ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay sumasanib sa ikalawang anghel; at ang dalawang mensahe ng kabanata tatlumpu't dalawa ay tumutukoy sa pagpapalakas ng ikatlong anghel sa malakas na sigaw.

Ang mga gulong ni Ezekiel ng masalimuot na ugnayan ng mga pangyayari ng tao ay tumutukoy sa huling babala para sa sangkatauhan, na siyang babala ng ikatlong anghel, at ang ikatlong anghel ay binubuo ng mga babala ng una at ikalawang anghel. Ang Sigaw sa Hatinggabi bago ang batas ng Linggo at ang malakas na sigaw pagkatapos ng batas ng Linggo ay kinakatawanan ng apat na petsa ni Ezekiel na nasasaklaw sa loob ng “labimpitong” taon ng mga petsang alpha at omega ng kabanata dalawampu't siyam na nakaayon sa nakatagong kasaysayan ng Daniel labing-isa talata apatnapu, gaya ng kinakatawanan sa mga talata labing-isa hanggang labing-anim ng gayunding kabanata.

Sa ikasampung kabanata ng Daniel, si Daniel, gaya ni Ezekiel, ay ginawang pipi. Ang pagkapipi ni Daniel ay naganap sa gitna ng tatlong paghipo; ang una at ikatlong paghipo ay nagmula sa anghel na si Gabriel at ang panggitnang paghipo ay ang paghipo ni Cristo. Si Daniel, gaya ni Pedro sa pagitan ng Cesarea-Filipos at ng krus, ay nasa gitna. Sa gitna ay nakita ni Pedro ang niluwalhating Cristo, gaya rin ni Daniel sa ikasampung kabanata. Ang gitna ng tatlong anghel ay ang ikalawang mensahe, na isang pagsasanib ng dalawang mensahe.

Ika-5 Araw ng Ika-4 na Buwan at 1844

Sa Ezekiel kabanata 1, talata 1 at 2, si Ezekiel ay nasa ikalimang araw ng ikaapat na buwan, na tumutugma sa kalagitnaan ng kilusan ng ikapitong buwan noong 1844. Si Ezekiel ay nasa pagitan ng Abril 19 at Oktubre 22, 1844, gaya rin ni Samuel Snow, ang mensahero ng Sigaw sa Hatinggabi noong 1844, nang kaniyang iharap ang kaniyang unang malinaw na pagkaunawa sa mensahe sa Boston, 93 araw makaraan ang Abril 19 at 93 araw bago magsara ang pinto noong Oktubre 22, 1844. Si Samuel Snow ay nasa Boston noong Hulyo 21, 1844, sa kalagitnaan ng kilusan ng ikapitong buwan, na hindi nalalaman na siya ay makahulang nakatayong kasama ni Pedro sa Bundok ng Pagbabagong-anyo, ni Ezekiel sa ikatatlumpung taon ng ikalabimpitong siklo ng Jubileo, at sa ikalawang paghipo kay Daniel sa pangitain ng salaming-dinaraan sa kabanata 10. Ang 2026 ay kumakatawan sa ikaapatnapu't ikapitong taon ng ikapitumpung siklo ng Jubileo na nagtatapos sa 2028.

Tiro

Bago tayo bumalik sa pagpepetsa sa anim na pagbanggit ni Ezekiel tungkol sa Jerusalem, dapat muna nating tukuyin ang iisang petsa na ipinahayag laban sa Tiro.

At nangyari sa ikalabing-isang taon, sa unang araw ng buwan, na ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, sapagkat sinabi ng Tiro laban sa Jerusalem, Aha, siya na pintuang-bayan ng mga bayan ay nabasag: siya ay napasaakin: ako ay mapupuspos, ngayong siya ay nawasak: Kaya't ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Narito, ako'y laban sa iyo, O Tiro, at aking pararamihin ang mga bansang sasalakay laban sa iyo, kung paanong pinasisikad ng dagat ang kaniyang mga alon. At kanilang gigibain ang mga pader ng Tiro, at ibabagsak ang kaniyang mga tore: akin ding kakayurin ang kaniyang alabok mula sa kaniya, at gagawin siyang gaya ng taluktok ng isang bato. Siya'y magiging dakong paglalalatan ng mga lambat sa gitna ng dagat: sapagkat aking sinalita, sabi ng Panginoong Diyos: at siya'y magiging samsam ng mga bansa. At ang kaniyang mga anak na babae na nasa parang ay papatayin sa pamamagitan ng tabak; at kanilang malalaman na ako ang Panginoon. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Narito, aking dadalhin laban sa Tiro si Nabucodonosor na hari ng Babilonia, isang hari ng mga hari, mula sa hilaga, na may mga kabayo, at may mga karo, at may mga mangangabayo, at mga pulutong, at maraming tao.

Papatayin niya sa tabak ang iyong mga anak na babae sa parang: at gagawa siya ng moog laban sa iyo, at magtatambak ng buntong laban sa iyo, at itataas ang kalasag laban sa iyo. At maglalagay siya ng mga kagamitang pandigma laban sa iyong mga pader, at sa pamamagitan ng kaniyang mga palakol ay gigibain niya ang iyong mga tore. Dahil sa karamihan ng kaniyang mga kabayo ay tatakan ka ng kanilang alabok: manginginig ang iyong mga pader sa ingay ng mga mangangabayo, at ng mga gulong, at ng mga karo, kapag siya'y papasok sa iyong mga pintuang-bayan, gaya ng pagpasok ng mga tao sa isang lunsod na may butas. Sa mga paa ng kaniyang mga kabayo ay yayapakan niya ang lahat ng iyong mga lansangan: papatayin niya sa tabak ang iyong bayan, at ang iyong matitibay na kutang-pananggalang ay mababagsak sa lupa. At sasamsamin nila ang iyong mga kayamanan, at gagawin nilang huli ang iyong kalakal: at gigibain nila ang iyong mga pader, at wawasakin ang iyong mga maririkit na bahay: at ihahagis nila ang iyong mga bato at ang iyong mga troso at ang iyong alabok sa gitna ng tubig. At aking papatigilin ang ingay ng iyong mga awit; at ang tunog ng iyong mga alpa ay hindi na maririnig pa. At gagawin kitang tulad ng tuktok ng isang bato: ikaw ay magiging isang dakong mapaglalatan ng mga lambat; hindi ka na muling maitatayo: sapagkat akong Panginoon ang nagsalita nito, sabi ng Panginoong Dios.

Ganito ang sabi ng Panginoong Dios sa Tiro; Hindi ba manginginig ang mga pulo sa ugong ng iyong pagkabuwal, kapag ang mga nasugatan ay nagsisidaing, kapag ang patayan ay ginagawa sa gitna mo? Kung magkagayo'y bababa mula sa kanilang mga luklukan ang lahat ng mga prinsipal sa dagat, at kanilang ihuhubad ang kanilang mga balabal, at aalisin ang kanilang mga damit na may burda: kanilang daraman ang kanilang sarili ng panginginig; sila'y magsisiupo sa lupa, at manginginig sa bawat sandali, at mamamangha dahil sa iyo. At sila'y magtataas ng panaghoy dahil sa iyo, at magsasabi sa iyo, Paanong ikaw ay nawasak, ikaw na tinahanan ng mga taong mandaragat, ang bantog na lunsod, na malakas sa dagat, siya at ang kaniyang mga nananahan, na siyang nagdulot ng kanilang kakilabutan sa lahat ng nagsisitahan doon! Ngayong manginginig ang mga pulo sa kaarawan ng iyong pagkabuwal; oo, ang mga pulong

nasa dagat ay mababagabag sa iyong pagyaon. Sapagka't ganito ang sabi ng Panginoong Dios; Kapag ikaw ay ginawa kong tiwangwang na lunsod, gaya ng mga lunsod na hindi tinatahanan; kapag aking pinasapit sa iyo ang kalaliman, at tinakpan ka ng malalaking tubig; Kapag ikaw ay aking pinababa na kasama ng mga nagsisibaba sa hukay, na kasama ng bayan noong unang panahon, at ilalagay kita sa mga pinakamababang bahagi ng lupa, sa mga dakong malaon nang sira, na kasama ng mga nagsisibaba sa hukay, upang ikaw ay huwag matahanan; at aking ilalagay ang kaluwalhatian sa lupain ng mga buhay; Gagawin kitang katatakutan, at ikaw ay mawawala na: bagaman ikaw ay hanapin, gayon ma'y hindi ka na muling masusumpungan kailanman, sabi ng Panginoong Dios. Ezekiel 26:1–21.

Ang pahayag laban sa Tiro ay ipinahayag sa taon na winasak ang Jerusalem, at ito ay kumakatawan sa pagpapatalsik sa ikaanim na kaharian ng hula ng Biblia sa malapit nang dumating na batas ukol sa Linggo. Sa batas ukol sa Linggo, ang Estados Unidos (Tiro) ay may kagalakang nagbubunyi sa makahulang diwa sapagkat naibagsak nito ang Jerusalem, na kinikilala ni Sister White bilang ang Laodiceang iglesiang Seventh-day Adventist, na tinatawag ni Ezekiel na “mga pintuang-daan ng mga bayan.” Tinutukoy ng Tiro na ang Jerusalem ay “naging” mga pintuang-daan ng mga bayan sa panahunang nagdaan. Ang isang “pintuang-daan” ay isang iglesia sa makahulang diwa.

At siya ay natakot, at nagsabi, Kay kakila-kilabot ang dakong ito! ito ay walang iba kundi ang bahay ng Dios, at ito ang pintuang-bayan ng langit. At si Jacob ay bumangon nang maaga sa kinaumagahan, at kinuha ang batong inilagay niya na pinakapilo niya, at itinayo iyon na pinakaalaala, at binuhusan ng langis ang ibabaw niyon. At tinawag niya ang pangalan ng dakong yaon na Bethel: datapuwa't ang pangalan ng bayang yaon noong una ay Luz. Genesis 28:17–19.

Ang salitang “Bethel” ay nangangahulugang bahay ng Diyos, at ang Tiro ay nagagalak na napilitan nito ang Laodiceang iglesiang Seventh-day Adventist na tanggapin ang pagpapatupad ng pagsamba sa araw. Ngunit sa kabila ng naliligaw na pagdiriwang ng mga nagpapatupad ng pagsamba sa araw, ipinahahayag ng Diyos sa pamamagitan ni Ezekiel na, “Ako ay laban sa iyo, Oh Tiro, at magsasampa ako ng maraming bansa laban sa iyo, gaya ng pagpapasampa ng dagat ng kaniyang mga alon. At kanilang gigibain ang mga kuta ng Tiro, at ibabagsak ang kaniyang mga moog.”

Ang “mga pader ng Tiro” ay kumakatawan sa pananggalang ng Tiro. Ang “pader” ay sagisag ng Sampung Utos.

“Inilalarawan dito ng propeta ang isang bayan na, sa panahon ng pangkalahatang paglayo sa katotohanan at katuwiran, ay nagsisikap na maipanumbalik ang mga simulain na siyang pundasyon ng kaharian ng Diyos. Sila ang mga magkukumpuni ng sira na nagawa sa kautusan ng Diyos—ang pader na Kaniyang inilagay sa palibot ng Kaniyang mga hinirang upang sila'y mapangalagaan, at ang pagsunod sa mga tuntunin nito ng katarungan, katotohanan, at kadalisayan ang siyang magiging kanilang walang hanggang pananggalang.” Prophets and Kings, 677.

Ang kautusan ng Diyos ay isang pader ng pananggalang, ngunit ang mga pader, sa anyong maramihan, ay kumakatawan sa dalawang simulain na “nangalaga” at nagluwal ng kasaganaan at

tagumpay ng Tiro, isang sagisag ng sungay na Republikano ng Estados Unidos.

“‘At siya’y may dalawang sungay na gaya ng sa isang kordero.’ Ang mga sungay na tulad sa kordero ay nagpapahiwatig ng kabataan, kawalang-malay, at kaamuan, na angkop na kumakatawan sa likas ng Estados Unidos nang ito’y iharap sa propeta bilang ‘sumisibol’ noong 1798. Kabilang sa mga Kristiyanong tapon na unang tumakas patungong Amerika at naghanap ng kanlungan laban sa maharlikang pang-aapi at makaparing hindi pagpaparaya ay marami ang nagpasyang magtatag ng isang pamahalaan sa malawak na saligan ng kalayaang sibil at panrelihiyon. Ang kanilang mga pananaw ay nasumpungan ng lugar sa Deklarasyon ng Kasarinlan, na naghahayag ng dakilang katotohanan na ‘ang lahat ng tao ay nilikhang pantay-pantay’ at pinagkalooban ng di-maaalis na karapatan sa ‘buhay, kalayaan, at paghahangad ng kaligayahan.’ At tinitiyak ng Konstitusyon sa mamamayan ang karapatan sa sariling pamamahala, sa pagtatadhana na ang mga kinatawang inihalal sa pamamagitan ng boto ng bayan ang gagawa at mangangasiwa sa mga batas. Ipinagkaloob din ang kalayaan sa pananampalataya, na pinahihintulutan ang bawat tao na sumamba sa Diyos ayon sa dikta ng kaniyang budhi. Ang republikanismo at Protestantismo ay naging mga saligang simulain ng bansa. Ang mga simulaing ito ang lihim ng kapangyarihan at kasaganaan nito. Ang mga inapi at niyurakan sa buong Sangkakristiyanuhan ay bumaling sa lupaing ito nang may pananabik at pag-asa. Milyun-milyon ang naghanap sa mga baybayin nito, at ang Estados Unidos ay umangat sa isang kalagayan sa hanay ng mga pinakamakapangyarihang bansa sa lupa. ...

“Ang mga sungay na tulad sa kordero at ang tinig na gaya ng dragon ng sagisag ay tumutukoy sa isang kapansin-pansing pagsalungat sa pagitan ng mga ipinahahayag at ng aktuwal na gawain ng bansang inilarawan sa gayong paraan. Ang ‘pagsasalita’ ng bansa ay ang pagkilos ng mga awtoridad nito sa paggawa ng batas at sa hudikatura. Sa pamamagitan ng gayong pagkilos ay pasisinungalingan nito ang mga simulain ng kalayaan at kapayapaan na iniharap nito bilang saligan ng patakaran nito. Ang hula na ito ay magsasalita ‘na gaya ng dragon’ at gagamit ng ‘lahat ng kapangyarihan ng unang halimaw’ ay maliwanag na naghuhula ng pag-unlad ng diwa ng di-pagpaparaya at pag-uusig na ipinakita ng mga bansang kinakatawan ng dragon at ng halimaw na tulad sa leopardo. At ang pahayag na ang halimaw na may dalawang sungay ay ‘pinasisamba ang lupa at ang mga nananahan doon sa unang halimaw’ ay nagpapahiwatig na ang kapangyarihan ng bansang ito ay gagamitin sa pagpapatupad ng isang uri ng pangangilin na magiging isang gawang pagbibigay-pugay sa kapapahan.

“Ang gayong pagkilos ay tahasang salungat sa mga simulain ng pamahalaang ito, sa diwa ng malalayang institusyon nito, sa tuwiran at taimtim na pagpapahayag ng Pahayag ng Kalayaan, at sa Saligang-Batas. Ang mga nagtatag ng bansa ay may karunungan nagsikap na maglagay ng pananggalang laban sa paggamit ng kapangyarihang sekular sa panig ng iglesia, kalakip ang di-maiiwasang bunga nito—di-pagpaparaya at pag-uusig. Itinatadhana ng Saligang-Batas na ‘ang Kongreso ay hindi gagawa ng anumang batas tungkol sa pagtatatag ng relihiyon, o nagbabawal sa malayang pagsasagawa nito,’ at na ‘walang pagsubok panrelihiyon na kailanman ay hihingin bilang kuwalipikasyon sa anumang katungkulan o tungkuling ipinagkakatiwala sa madla sa ilalim ng Estados Unidos.’ Tanging sa hayagang paglabag sa mga pananggalang na ito sa kalayaan ng bansa maaaring ipatupad ng kapangyarihang sibil ang anumang pangangilin panrelihiyon. Ngunit ang di-pagkakatatag ng gayong pagkilos ay hindi

hihigit kaysa sa inilarawan sa simbolo. Iyon ang halimaw na may mga sungay na gaya ng sa kordero—sa pagpapanggap ay malinis, maamo, at di-nakapipinsala—na nagsasalita na gaya ng dragon.” *The Great Controversy*, 441, 442.

Ang pundasyon ng Estados Unidos ay kinakatawan ng Deklarasyon ng Kasarinlan at ng Saligang-Batas, na kumakatawan ayon sa pagkakasunod sa Protestantismo at Republikanoismo. Ang “mga pader” ng proteksiyon at kasaganaan ay ang Republikanoismo at Protestantismo, at sa batas ukol sa Linggo ay naibabagsak ang mga simulain kapuwa ng Deklarasyon ng Kasarinlan at ng Saligang-Batas, sapagkat si Nabucodonosor ay “maglalagay ng mga kagamitang pandigma laban sa iyong mga pader, at sa pamamagitan ng kaniyang mga palakol ay ibabagsak niya ang iyong mga tore.”

Sa batas ng Linggo, lahat ng “mga moog” ay ibinabagsak, at ang isang moog ay sagisag ng isang iglesya na ang saligang pilosopiya ay kinakatawan ng pagsisikap ng tao na iligtas ang kaniyang sarili. Tungkol kay Nimrod, ang dakilang mapanghimagsik at ang kaniyang moog, tayo ay pinababatid sa *Prophets and Kings*, “Nang ang moog ay bahagyang matapos, isang bahagi nito ay ginamit na tirahan ng mga tagapagtayo; ang iba pang mga silid, na maringal ang pagkakagayak at palamuti, ay inilaan sa kanilang mga diyus-diyosan. Ang bayan ay nagalak sa kanilang tagumpay, at nagpuri sa mga diyos na pilak at ginto, at naglagay ng kanilang sarili laban sa Pinuno ng langit at ng lupa.” Sa batas ng Linggo, nagalak ang Tiro na ang Jerusalem ay naibagsak, subalit ang pambansang pagtalikod sa pananampalataya ay sinusundan ng pambansang kapahamakan, at ang hari ng hilaga ay saka ibabagsak ang mga pader at mga moog ng Estados Unidos.

Sa susunod na artikulo ay sisimulan nating talakayin ang anim na petsa ng Jerusalem sa Ezekiel.